

ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ ΓΑΜΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

ΟΙ ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΦΑΓΑΔΕΣ

Ο πό παράξενος και συγχρόνως πιο μοντέρνος γάμος έγινε ποδ έτων—πού άλλου;—στην Αμερική, μεταξύ του ύπολογαού Χάρου Σμιθ και της μίς Μαίρη Γκδου.

Οι δύο νέοι ήσαν άραβωνιασμένοι από μνηών, έμναν όμως μακριά ο ένας από τον άλλο. Ο Σμιθ βρισκόταν στο σύνταγμα του, στην πόλι Μπόουλινγκ της πολιτείας Κεντούκι και η μηιστή του κατοικούσε στο Πόρτ Μακέντζυ της πολιτείας Γιόρτζια. Τους χωρίζε δηλαδή άπόσταση 2.000 μιλίων!

Ξαφνικά μιά μέρα τó σύνταγμα του Χάρου Σμιθ διατάχθη να φύγη αύθμερόν, με όλη τη δύναμι του για τις Φιλιππίνες Νήσους. Η άποστολή έπρόκειτο να διαρκέση όσους μήνες.

Ο Χάρου Σμιθ παρουσιάσθηκε στον συνταγματάχη του και ζήτησε μιά άδειοήμερη άδεια να πεταχθή ός στο Πόρτ Μακέντζυ, να τελήσει τους γάμους του και να γυρίση. Ο συνταγματάχης του όμως άρνιθθηκε κατηγορηματικά γιατί είχε, είχε, ρητή διαταγή να μη δώση άδειας και πρεσβε να φύγη άμέσως.

Τότε ο ύπολογαός κάλεσε άμέσως την μηιστή του στο τηλεφώνο—στην Αμερική ός γνωστόν ή λειτουργία των τηλεφώνων είχε τελεία—της άνηγγειλε την ξαφνική διαταγή της άναχωρήσεως του συντάγματος και την άρνηση του συνταγματάχου να τού δώση άδεια και την ρώτησε τί νομίζει ότι πρέπει να γίνει.

—Όου! Νά παντρευθώμς τηλεγραφικάς! άπάντησε εκείνη.

Η έμνευσις της άρεσε στον Χάρου και ανεγείνησαν να την έπαρομόσουν άμέσως. Πράγματι δέ έπειτα από λίγη ώρα, ο Χάρου, συνοδευόμενος από ένα άν πάστορα, έναν ύπάλληλο του δημοραχίου τού Μπόουλινγκ και δύο συναδέλφους του ός μάρτυρες, παρουσιάσάσαν τού τηλεγραφιστή μέσα στους θαλάμους των μηχανών και ζήτησαν να έπικοινωνήση με τó Πόρτ Μακέντζυ.

Συγχρόνως έφθανε στο τηλεγραφείο της πόλεως πού έίμενε η Μαίρη Γκδου συνοδευόμενη κι αυτή από έναν άλλον πάστορα, έναν άλλον ύπάλληλο του δημοραχίου τού Πόρτ Μακέντζυ, τους γονείς της και δύο μάρτυρες. Και έφ' όσον οι νέοι μπόρτοι ήσαν...παρόντες, ο τηλεγράφος έτέθη άμέσως εις ένεργείαν. Αντιηλλάγησαν τηλεγραφικάς ή καθιερωμένες νόμιμες έρωτήσεις και άπαντήσεις, ύψάλησαν και στα δύο μέρη οι γαμήλιοι ψαλμοί και έπειτα από τó ύποβραίο τηλεγραφικό «ΝΑ!», οι δύο πάστορες και οι δύο ύπάλληλοι των δημοραχείων έκηρυξαν τούς δύο νέους παντρεμένους άνώπιον τού Θεού και τού Νόμου!...

λέγε δλοένα :
— 'Ω Θε μου! 'Ω Θε μου!
— Πιάστε τον!... Αυτός είναι!... Την έσκότασε!... Ξαναφώναξε τώρα τó πλήθος.
— 'Ο Ροντιγκέ! 'Ο άντρας της! 'Ο δολοφόνος!... Πιάστε τον!...
— Ναι, ναί. Θάνατος τó δολοφόνο !
— 'Ο ένομοτάχης κτύπησε τó Ροντιγκέ, πεσμένο μάλλον παρά καθισμένο στο κατόπι.
— Αυτός είναι!... φώναξε ο κόσμος. Θάνατος στο δολοφόνο!...
— 'Ο Ροντιγκέ δέν είχε καν την δύναμη να μιλήση, να διαμαρτυρηθή. Έστένανε μονάχα βαθειά, και με μιά φωνή λυπημένη και άδυνατη τόσο πού μόλις άκούγονταν, κατώρθωσε μονάχα να τραυλίση :
— 'Οχι έγώ! Δέν ειμ' έγώ... 'Ω Θε μου! Αυτή είναι... Έπεσε άξανα μόνη της άπ' τó παρόθυρο της κοιτίνας και χτύπησε τó κεφάλι της στο γωνιά. 'Ω Θε μου!
— 'Οχι! 'Οχι! φώναξε τó πλήθος... Αυτός τώκανε... τόν είδαμς...
— 'Ω Θε μου! 'Ω Θε μου! Ξανάλεγε δλοένα ο δυστυχής. Γιατί λέτε πως έγώ... Γιατί ; 'Ω Θε μου !
— Σιωπή! διέταξε ο ένομοτάχης, και γύρισε προς τó μέρος τού κόσμου πού ζητούσε δλοένα να θαναταθί ο δολοφόνος...
— Φύγετ' από δω, τους ειπε. Στην δουλειά σας... Έμπρός, διαλύθητε...
Κι Έπειτα γύρισε στους χοροφύλακες πού τόν συνάδευαν και τους ειπε :
— Πηγαίνε να φέρτε γρήγορα τó γιατρό και τόν ειρηνοδίκη!...
'Εβ'λε έπειτα τó χέρι τόν στον όμο τού δυστυχισμένου Ροντιγκέ, κι' ένθ' τó πλήθος ούρλιαζε «θάνατος τó δολοφόνο», ειπε:
— Έν όνόματι τού νόμου, σε συλλαβάνω...
— 'Ο Ροντιγκέ δέν έφερε αντίσταση. Γιατί ν' αντίσταθί ; 'Ηταν άθώος, έντελός άθώος. Κι' άκολούθησε τους χοροφύλακες κλαίγοντας και θρηνώντας :
— Θεέ μου!... Θεέ μου!... Θεέ μου!...
Πίσω του τó πλήθος ούρλιαζε άγρια, φρενιασμένα :
— Θάνατος στο δολοφόνο!... Αυτός την σκοτάσει!... Θάνατος στο φονιά!...
— 'Οκτάβιος Μιρμπά

Οι μεγαλύτεροι φαγάδες τού κόσμου. Άνθρωποι καταβόθρες ! 'Ο Γαργαντούας πού δέν χέρταине να...βυζιάινη. Άνθρωποι πού τραιν έλεκληρα πρέβρατα και πινουν τέν περιόρωμο. Και μία γυναικα παμφάγης ! Τά γεύματα τού κούτρκατορες Βιτελιου.

'Ο μεγαλύτερος φαγάς της ύψηλίου ήταν ο βασιλεύς της Βαβυλώνας Γαργαντούας, για τόν όποιον ο Ρομφελαί άναφέρει ότι κι'αυτό τó γάλα της μητέρας του δέν έπαρκοισε για την διατροφή του όταν τόν έθήλαζε. Γι' αυτό όταν άκμή ήταν μαρό, οι γονείς του είχαν 17.913 γελάδες, με τó γάλα των όποιων τόν έτρφαγε ! 'Όταν δέ έγινε άνδρας έφαγε σε μιά μέρα πέντε μόσχους !...

'Αλλά τά κατορθώματα τού Γαργαντούα άνάγονται στην μυθολογία, και τίποτε δέν είναι άπόλυτως έξηκριβωμένο σχετικώς. Άπό τούς άλλους όμους διασημους φαγάδες φοβερός και τρομερός ήταν και ο ύπό τού 'Οβιδίου άναφερόμενος 'Ερσίοιαν, ο όποιος, σε μιά ώρα κατεβρόχθισε ένα γεύμα παρασκευασμένο για πενήντα άτομα !...

'Άλλοι διάσημοι φαγάδες της άρχαιότητος ήταν ο Θεαγένης πού στο πρόγευμά του έτρφαγε πάντα δύο πρέβρατα και ο βασιλεύς της Λυδίας 'Αρτιδάμης, ο όποιος έτρφαγε κάθε μέρα έξήντα λίτρες ψωμί, έξήντα λίτρες κρέας και έπινε δεκαπέντε γαλόνια κρασί !...

'Ο Διότιμος, πού ο σύγχρονός του τόν είχαν έπανομοίσει «Α-χότατος», έτρφαγε κάθε γεύμα τόν ένα ολόκληρο πρέβρατο, χωρίς να πείρη άναπονή, άλλο ένα στο δείπνο του και έπινε δεκαπέντε γαλόνια κρασί !...

'Ο Αίλιανός άναφέρει ότι η 'Αγλαίς, κόρη τού Μεγάρχου, έτρφαγε στο γεύμα της όκτώ λίτρες ψωμί, δώδεκα λίτρες κρέας και έπινε έξη γαλόνια κρασί ! 'Άλλο τόσο έτρφαγε και στο δείπνο της.

'Ο Αίρηλιανός εύχαριστούσε έξαίρετα για να προσκαλή στο τραπέζι τόν έναν από τούς άειωματικούς της φρονόδας του, τρομερόν φαγά, στον όποιο εσεβριόταν ένα κάπνο, ένα γοιρούνόπουλο τού γάλακτος και ένα όρνι ψητό ! 'Όλα αυτά ο παμφάγος άειωματικός τά κατεβρόχθιζε μέσα σε τρεις ώρες πίνοντας και δέκα γαλόνια κρασί !

'Ο διάσημος Ρωμαίος Ιστορικός Σουετώνιος γράφει ότι ο αύτοκράτωρ Βιτελιός ήταν τόσο τρομερός φαγάς, όστε όλοι οι αύλικοί του τόν όνόμαζαν «ο μεγαλύτερος τού στομάχου» ! Και ο Βιτελιός έκαμάρωνε για τόν τίτλο τόν αυτόν. 'Εμεινε δέ περίφημος τó άφαντάσου πλουτών γεύμα, τó όποιο προσέφερε στον Βιτελιό ο αδελφός του, και στο όποιο είχαν σεβριόρθη δύο χιλιάδες ψάρια και έφτά χιλιάδες πουλιά, φυσικά για όλους τούς συνδαιτημόνες. Κατά τó γεύμα αυτό σεβριόσαν στον Βιτελιό τó άγαπημένο φαγητό πού ο ίδιος τó όνόμαζε «Ασπίδα της 'Αθηνάς» και πού ήταν καμωμένο από σπρόκια σκόρους (ένα είδος σπανίον ψαριών), από μυαλά ρασιανών και παγωνιών, από γλώσσες τρονικοπέτρων και από έντόσθια μυραίνης (άλλο είδος σπανίον ψαριού) !... 'Όταν έφούσαντες άπ' την πολυαγία ο Βιτελιός έπαιρνε ένα έρετικό, έκανα έμετο και ξεναρχόταν πάλι στο φαγι !...

'Ο Ρωμαίος χρονικογράφος Σούριους άναφέρει ότι ένας διάσημος φαγάς της έποχής τού κατεβρόχθισε μπροστά στον αύτοκράτορα Μαξιμιλιανό και σ' όλη την Αύλη του, ένα μοσχάρι όμο μούρο με τó δέρμα του, και δύο όρνια έπίσης όμα και άβραστα, άφού προηγούμενος έκούφρασε πρόχειρα τó μαλλί τούς !...

'Επίσης διάσημος φαγάς στην άρχαιότητα ήταν ο Καυπλίης, ένας από τούς ήγεμόνας της Αιγύπτου, ο όποιος σε περισσότερο έτρφαγε τόσο περισσότερο...έννοιωθε ν' άνοιγη ή όρεξι του ! Λέγεται ότι μιά μέρα πού πεινούσε έπερβολικά σκότασε την γυναίκα του και την έφαγε !...

Στους νεωτέρους χρόνους ένας διάσημος γεμονός φαγάς τού 18ου αιώνος, έφαγε μπροστά σε όλη την Σύγκλητο τού Ποντισμίου της Βυρτεμβέργης ένα όρνι, έπειτα ένα γοιρούνόπουλο τού γάλακτος και δεκαπέντε κουνέλια, τέλος δέ ως έπιδοθήριο 60 λίτρες δαμάσκηνα μαζί με τά κουνούτια τους και δύο καλάρθι κρέατα !

'Ο άναγνώστης πού άμφιβάλλει για την πραγματικότητα τού τρομακτικού αυτού γεύματος, δέν έχει παρά να διεθρήσει τó άπομνημονέματα τού καθηγητού δόκτορος Μπόρχερ, ο όποιος ήτονε πρύτανος τού Πανεπιστημίου της Βυρτεμβέργης στο 1767, και παρέστη στην...πανδιόσιαν αυτήν...